

Ölüm

— erkan-savas · 24 Ocak 2011

Şimdi yol eskidi, başlangıca vardı ömür.
Sessizlikten ses geliyor, öyle içten öyle gür!
Sıcak bir karanlıkta hiç görünmüyor güneş;
Karanlık ışıl ışıl, yakmaya yetmez ateş.

Kazanların içinde kaynıyor pişiyorum;
İyice sarın beni, yine de üşüyorum.
Sormayın bana birşey, adımları da sormayın;
Zaman kavramı bitti, bilmem kaçdır ayın.

Kanayan yaram nerde, niye akıyor niye;
Yoksa toplayıp onu ettiler mi hediye?
Nerede kan pıhtısı, hani nerde cerahat;
Ne oldu bu başıma, niye böylesi rahat?

Birşeyler dokunuyor üstüme nakış nakış.
Kimseler tanımıyor, bu ne hâldir, ne bakış!
Niye beğenilmiyor yaptığım ince yorum?
Ben sağıma yatamam; rahatsızlık bu konum!

Bu sarıklı..Bu sakal.. Hele bir de bu cübbe!
Yerle mi birleşiyor yukarıdan gökkubbe?
Ev mi yapıyorlar ki tahtalar diziliyor;
Posta kutusu mudur, birkaçı çiziliyor?

O ne sestir ki öyle, tâ içimde yankılar;
Bana mı okunuyor yanık yanık şarkılar?
Anamın ellerinden sular mı döker güğüm;
Çiçeğini mi sular, boğazında bir düğüm?

Sesimi niye duymaz, tutmaz elimi annem;
Kimi sarıyor öyle, beni sarmıyor ki hem?
Ağlamamalı artık "Büyür ona bakarım"
Öldü, diyormuş bana: Oysa ebedi varım! ..

Şebinkarahisar

30/04/2002 18:30